

Bruxelles, 16. listopada 2017.
(OR. en)

13139/17

Međuinstitucijski predmet:
2016/0397 (COD)

SOC 636
EMPL 483
CODEC 1576

IZVJEŠĆE

Od:	Odbor stalnih predstavnika
Za:	Vijeće

Br. preth. dok.:	12844/17
Br. dok. Kom.:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final

Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 (Tekst značajan za EGP i Švicarsku) – djelomičan opći pristup
----------	--

I. UVOD

Komisija je 13. prosinca 2016. podnijela prijedlog o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004. Opći je cilj ovog prijedloga nastavak modernizacije pravila o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti EU-a na način da ih se učini jasnijima i pravednijima te da se poboljša njihova izvršivost, čime se doprinosi olakšavanju slobodnog kretanja osoba unutar EU-a.

Prijedlog je posebno usmjeren na pet područja: i. davanja za nezaposlenost, ii. davanja za dugotrajnu skrb, iii. pristup gospodarski neaktivnih mobilnih građana određenim socijalnim davanjima, iv. obiteljska davanja i v. primjenjivo zakonodavstvo za upućene i poslane radnike i osobe koje rade u dvije države članice ili više njih.

Predložena pravna osnova jest članak 48. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kojim se zahtijeva da Europski parlament i Vijeće djeluju u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

Europski parlament još treba dati svoje mišljenje u prvom čitanju.

Europski gospodarski i socijalni odbor dao je svoje mišljenje 5. srpnja 2017.

Odbor regija dao je svoje mišljenje na sastancima 12. i 13. srpnja 2017.

II. RASPRAVE U OKVIRU PRIPREMNIH TIJELA VIJEĆA

Radna skupina za socijalna pitanja započela je s preispitivanjem prijedloga u siječnju 2017. Malteško predsjedništvo razmotrilo je dijelove prijedloga koji se tiču jednakog postupanja za gospodarski neaktivne mobilne građane i njihova pristupa određenim socijalnim davanjima, kao i one koji se tiču primjenjivog zakonodavstva. Ostvaren je znatan napredak u pogledu većine odredaba. Međutim, krajem mandata malteškog predsjedništva još uvijek je postojala potreba za daljnjim radom na tim dvama pravno i tehnički vrlo složenim područjima. U izvješću o napretku predstavljenom Vijeću EPSCO u lipnju sadržan je popis šest glavnih pitanja u pogledu kojih je postojala potreba za daljnjim raspravama na tehničkoj razini (dok. 9524/17, str. 18.). Estonsko predsjedništvo nastavilo je s razmatranjem dvaju navedenih područja s otvorenim pitanjima.

U području **jednakog postupanja** delegacije su izrazile različita stajališta o načinu na koji bi trebalo kodificirati nedavnu sudsku praksu¹, osobito o tome treba li nedavnu sudsku praksu kodificirati u potpunosti, djelomično ili uopće. Iako je većina država članica potvrdila da je nemoguće postići kompromis u vezi s potpunom kodifikacijom nedavne sudske prakse, neke države članice protivile su se i djelomičnoj kodifikaciji.

¹ Predmeti C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto i C-308/14 Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine.

Odbor stalnih predstavnika 11. listopada potvrdio je općenito mišljenje da je najbolji način za ostvarivanje napretka izostanak kodifikacije. Na temelju rasprave u Coreperu predsjedništvo Vijeću podnosi tekst bez uvodne izjave 5.a o državljanima trećih zemalja obuhvaćenima Uredbom. Ta uvodna izjava izgubila je svoju svrhu bez operativnih odredaba kojima se kodificira sudska praksa upućivanjem na Direktivu o pravima građana. U uvodnoj izjavi 5.(-a) predsjedništvo je izbrisalo riječ „opće” u vezi s načelom jednakog postupanja kako bi tekst te uvodne odredbe bio jasniji.

Delegacija AT zadržala je rezervu o nekodifikaciji.

U području **primjenjivog zakonodavstva** predsjedništvo je nastojalo postići veću ravnotežu u tekstu rješavanjem razloga za zabrinutost različitih država članica, na temelju rada u okviru malteškog predsjedništva. Iako je o nizu pitanja na tehničkoj razini (na razini Radne skupine za socijalna pitanja) postignut opći dogovor, Odbor stalnih predstavnika svoje je rasprave (11. listopada) usmjerio na tri neriješena pitanja, kako je navedeno u izvješću Coreperu (dokument 12844/17).

S obzirom na prethodnu prijavu i vremensko razdoblje između uzastopnih upućivanja (članak 14. stavak 1. i stavak 1.a), delegacija PT razaslala je napomenu prema kojoj bi se uvjet prethodne prijave od tri mjeseca trebao primjenjivati samo na 60 % osoba koje je poslao poslodavac. Postavljena su pitanja o mogućnosti da se to primjeni u praksi. Dok su neke delegacije zatražile skraćivanje razdoblja prethodne prijave na jedan ili dva mjeseca, druge su zatražile da se razdoblje između uzastopnih upućivanja produlji na tri mjeseca. Predsjedništvo je također ustvrdilo prilično veliku potporu svojem kompromisnom prijedlogu. Međutim, u pogledu obaju stavaka ono zadržava pisanje broja mjeseci u zagradama, za razmatranje na razini Vijeća.

Što se tiče aktivnosti u više država članica (članak 14. stavak 5.a), delegacije AT, BE, DE, FR, LU i NL podnijele su zajedničku napomenu u vezi s člankom 14. stavkom 5.a koja se temelji na izvornom prijedlogu Komisije, s klauzulom o reviziji mehanizma utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva svaka 24 mjeseca. Međutim, predsjedništvo je ustvrdilo da velik broj delegacija podržava prijedlog predsjedništva.

U pogledu pitanja retroaktivnog učinka odluke o povlačenju ili ispravku dokumenta (članak 19. stavak 2.) neke delegacije zatražile su razlikovanje pogreške i prijevare, izražavajući zabrinutost zbog mogućeg administrativnog opterećenja i učinka na prava dotičnih osoba. Međutim, predsjedništvo je još jednom ustvrdilo da puno delegacija podupire njegov tekst.

Uzimajući u obzir raspravu u Coreperu i različita mišljenja delegacija o raznim pitanjima predsjedništvo smatra da se kompromisnim tekstom, kako je predstavljen Coreperu, uspostavlja prava ravnoteža te bi izmjene bilo kojeg od triju osjetljivih i složenih pitanja zahtijevale razmatranje drugih elemenata.

Predsjedništvo stoga ustraje na svom kompromisnom prijedlogu o primjenjivom zakonodavstvu i predstavlja ga Vijeću (EPSCO).

Kompromisni tekst sadržan je u prilogu ovom izvješću (Prilog I. (jednako postupanje) i Prilog II. (primjenjivo zakonodavstvo)). Numeriranje stavaka u vezi je s prijedlogom Komisije (dok. 15642/16).

Preostale rezerve: Delegacije CZ, DK, IE, NL, PL i UK zadržale su parlamentarne rezerve, delegacija PL posebnu rezervu u pogledu članka 12., a delegacija SK jezičnu rezervu.

Komisija je u ovoj fazi potvrdila svoj izvorni prijedlog i zadržala rezervu na bilo kakve izmjene koje se na njega odnose.

IV. **ZAKLJUČAK**

Vijeće (EPSCO) poziva se da ispita kompromisni tekst kako je naveden u Prilogu I. i Prilogu II. ovom izvješću, s ciljem postizanja dogovora o djelomičnom općem pristupu na sastanku 23. listopada 2017.

**Odredbe u prijedlogu koje se odnose na: *Jednako postupanje i pristup socijalnim naknadama*
Uredba (EZ) br. 883/2004**

Uvodna izjava 2.

Ugovorom se ne predviđaju ovlasti, osim onih iz članka 308., za poduzimanje odgovarajućih mjera u području socijalne sigurnosti osoba koje nisu zaposlene osobe.

Uvodna izjava 2.a

Člancima 45. i 48. ugovora o funkcioniranju Europske unije osigurava se slobodno kretanje radnika, što podrazumijeva ukidanje svih vrsta diskriminacije na temelju državljanstva, i omogućuje donošenje potrebnih mjera u području socijalne sigurnosti kako bi se ta sloboda zajamčila. Osim toga, u skladu s člankom 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, svaki građanin Unije ima pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenima u Ugovorima i u mjerama donesenima radi njihove provedbe.

Uvodna izjava 5.

U okviru takve koordinacije potrebno je unutar Unije jamčiti jednakost postupanja na temelju različitih nacionalnih zakonodavstava prema osobama na koje se odnose.

Uvodna izjava 5.(-a)

Primjenjujući načelo jednakog postupanja predviđeno ovom Uredbom, potrebno je poštovati sudsku praksu Suda. Sud je u svojim presudama u novijim predmetima C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto i C-308/14 – Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine protumačio to načelo i povezanost između ove Uredbe i Direktive 2004/38/EZ.

Uvodna izjava 5.a

[...]

Uvodna izjava 5.b

[...]

Uvodna izjava 5.c

[...]

Uvodna izjava 47.

Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela koja su priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije i Europskom konvencijom o ljudskim pravima.

Uvodna izjava 48.

[...]

Članak 4.

Jednako postupanje

Ako ovom Uredbom nije drugačije predviđeno, osobe na koje se ona primjenjuje uživaju ista prava na davanja i podliježu istim obvezama, u skladu sa zakonodavstvom svake države članice kao i njezini državljani.

Odredbe u prijedlogu koje se odnose na: *Primjenjivo zakonodavstvo*

Uredba (EZ) br. 883/2004

Uvodna izjava 18.b

U poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 965/2012 o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, pojam ‚domaća baza‘ za članove letačke i kabinske posade definiran je kao mjesto određeno od strane operatora članu posade iz kojeg član posade uobičajeno započinje i gdje završava vrijeme dužnosti ili seriju dužnosti gdje, u normalnim uvjetima, operator nije obavezan osigurati smještaj predmetnog člana posade.

Članak 11.

Opća pravila

5. Djelatnost u svojstvu člana letačke ili kabinske posade koji obavlja usluge opsluživanja putnika ili usluge u vezi s teretom smatra se djelatnošću koja se obavlja u državi članici u kojoj se nalazi domaća baza kako je definirana u poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014.

Članak 12.
Posebna pravila

1. Na osobu koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoje djelatnosti i koju je poslodavac poslao u drugu državu članicu radi obavljanja posla za tog poslodavca, i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takvog posla nije duže od 24 mjeseca i da ta osoba ne zamjenjuje prethodno poslanu zaposlenu osobu na koju se primjenjuje ovaj stavak ili samozaposlenu osobu na koju se primjenjuje stavak 2.

2. Na osobu koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u državi članici i odlazi obavljati sličnu djelatnost u drugoj državi članici i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takve djelatnosti nije duže od 24 mjeseca i da ta osoba ne zamjenjuje drugu prethodno poslanu zaposlenu osobu na koju se primjenjuje stavak 1. ili samozaposlenu osobu na koju se primjenjuje ovaj stavak.

- 2.a Ako zaposlena osoba na koju se primjenjuje stavak 1. ili samozaposlena osoba na koju se primjenjuje stavak 2. ne dovrši rad ili aktivnost, a bude zamijenjena drugom osobom, druga osoba i dalje podliježe zakonodavstvu države članice iz koje je poslana ili u kojoj inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba pod uvjetom da ukupno trajanje rada ili aktivnosti koju su obavile sve dotične osobe u drugoj državi članici ne prelazi 24 mjeseca, kao i da su drugi uvjeti iz stavka 1. ili stavka 2. ispunjeni.

Članak 72.

Zadaci Administrativne komisije

točka (ea) Daje mišljenja Europskoj komisiji u vezi s nacrtima provedbenih akata iz članka 76.a prije njihova donošenja u skladu s postupkom iz tog članka te podnosi relevantne prijedloge Europske komisije za reviziju navedenih provedbenih akata;

Članak 75.a²

Obveza nadležnih tijela

1. Nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svim odredbama, zakonodavnim i drugim, među kojima su i odluke Administrativne komisije, na područjima obuhvaćenima i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom i Provedbenom uredbom te da primjenjuju te odredbe.
2. Kako bi se osiguralo točno utvrđivanje primjenjivog zakonodavstva, nadležna tijela po potrebi promiču suradnju među ustanovama i drugim mjerodavnim tijelima, poput inspektoratâ rada, u svojim državama članicama.

Članak 76.a

Ovlast za donošenje provedbenih akata

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju postupak, uključujući, prema potrebi, vremenske rokove kojih se treba pridržavati kako bi se osigurala provedba pod ujednačenim uvjetima iz članaka 12. i 13. ove Uredbe. Tim se provedbenim aktima utvrđuju standardni postupci za:

² Napominjemo da se ova odredba stavlja pod Razno, kako je predložila Komisija u svojem prijedlogu.

- izdavanje, format i sadržaj prenosivog dokumenta kojim se dokazuje koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti primjenjuje na nositelja,
 - elemente koji se moraju provjeriti prije izdavanja, povlačenja ili ispravka dokumenta,
 - povlačenje ili ispravak dokumenta koje provodi ustanova koja ga izdaje u skladu s člancima 5. i 19.a Provedbene uredbe.
2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 76.b stavka 2. ove Uredbe.
 3. [...]

Članak 76.b
Postupak razmatranja

1. Komisiji pomaže odbor. Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj članak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako odbor ne dostavi nikakvo mišljenje, Europska komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Uredba br. 987/2009

Članak 1.

Definicije

Stavak 2. točka (ea) „prijevara” znači svako namjerno činjenje ili namjerno nečinjenje kako bi se stekla ili primila davanja za socijalnu sigurnost ili izbjeglo plaćanje doprinosa za socijalno osiguranje, suprotno pravu dotične države članice, osnovnoj Uredbi ili ovoj Uredbi;

Članak 5.

Pravna valjanost dokumenata i popratnih dokaza izdanih u drugoj državi članici

1. Ustanove drugih država članica prihvaćaju dokumente koje je izdala ustanova države članice, kojima se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjene osnovne Uredbe i Provedbene uredbe te popratne dokaze na temelju kojih su ti dokumenti izdani sve dok ih država članica u kojoj su izdani ne povuče ili proglasi nevažećima.
- 1.a Kada nisu ispunjeni svi odjeljci koji su označeni kao obvezni, ustanova države članice koja zaprima dokument bez odgode obavještuje ustanovu koja je izdala dokument o nepravilnosti u dokumentu. Ustanova koja je izdala dokument što je prije moguće ispravlja dokument ili potvrđuje da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje dokumenta. Ako se svi obvezni podaci ne dostave u roku od 30 radnih dana, ustanova koja je podnijela zahtjev može postupiti kao da dokument nikada nije bio izdan i u tom će slučaju obavijestiti instituciju koja ga je izdala.³

³ U kasnijoj fazi može biti potrebna prijelazna klauzula o valjanosti isprave izdane prije stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 19.a, ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta ili točnosti činjenica na kojima se dokument temelji, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna pojašnjenja od ustanove koja ga je izdala i, prema potrebi, povlačenje ili ispravak tog dokumenta. Ustanova koja je izdala dokument ponovno ispituje razloge za izdavanje dokumenta te ga prema potrebi povlači ili ispravlja.
3. Ako postoji dvojba o podacima koje su dostavile dotična osoba ili dotične osobe, valjanosti dokumenta ili popratnih dokaza ili točnosti činjenica na kojima se temelji dokument, dotična ustanova, ako je to moguće, pristupa potrebnoj provjeri tih informacija ili dokumenta na zahtjev nadležne ustanove.
4. Ako dotične ustanove ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije mjesec dana nakon datuma na koji je ustanova koja je primila dokument podnijela svoj zahtjev. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno. Pri tome Administrativna komisija u skladu s člankom 72. točkom (a) osnovne Uredbe može donijeti odluku o tumačenju odgovarajućih odredaba osnovne Uredbe i ove Uredbe. Nadležna tijela ili dotične ustanove poduzimaju potrebne mjere za primjenu takve odluke Administrativne komisije, ne dovodeći u pitanje prava određenih tijela, ustanova ili osoba da koriste postupke i sudove predviđene zakonodavstvom država članica, ovom Uredbom ili Ugovorom.

Članak 14.

Pojedinosti u vezi s člancima 12. i 13. osnovne Uredbe

1. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne Uredbe, „osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji tamo redovno obavlja svoju djelatnost i koju je taj poslodavac poslao u drugu državu članicu” uključuje osobu koja je zaposlena s namjerom da bude poslana u drugu državu članicu, uz uvjet da se u razdoblju od najmanje [tri] mjeseca neposredno prije početka zaposlenja dotične osobe na nju već primjenjivalo zakonodavstvo države članice u kojoj njezin poslodavac ima poslovni nastan.
 - 1.a Kada je osoba poslana u skladu s člankom 12. stavkom 1. osnovne Uredbe ili je obavljala aktivnost kao samozaposlena osoba u drugoj državi članici u skladu s člankom 12. stavkom 2. osnovne Uredbe u trajanju od sveukupno 24 mjeseca, bilo neprekidno ili s prekidima ne dužim od [dva] mjeseca, novo razdoblje na temelju članka 12. stavka 1. ili članka 12. stavka 2. koje se odnosi na istu osobu ili samozaposlenu osobu i istu državu članicu ne može započeti prije nego proteknu [dva] mjeseca od kraja prethodnog razdoblja.
- 5.a Za potrebe primjene glave II. osnovne Uredbe, „registrirano sjedište ili mjesto poslovanja” odnosi se na registrirano sjedište ili mjesto poslovanja gdje se donose temeljne odluke poduzeća i gdje se provode funkcije njegove središnje uprave. Prilikom određivanja lokacije registriranog sjedišta ili mjesta poslovanja u obzir se uzima niz čimbenika, među ostalim:
 - i. mjesto boravišta glavnih direktora,
 - ii. mjesta gdje se održavaju glavne skupštine,
 - iii. mjesto gdje se čuvaju administrativni i računovodstveni dokumenti,
 - iv. mjesto gdje se uglavnom odvijaju financijske i osobito bankovne transakcije,
 - v. promet, radno vrijeme, broj pruženih usluga i/ili dohodak,
 - vi. uobičajena priroda obavljane djelatnosti.

Utvrđivanje se obavlja u okviru opće procjene, uzimajući u obzir svaki od prethodno navedenih kriterija. Administrativna komisija utvrđuje detaljna pravila utvrđivanja.

12. Za potrebe primjene članka 13. osnovne Uredbe, u vezi s osobom koja boravi izvan područja Unije i obavlja svoje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u dvjema državama članicama ili više njih, odredbe osnovne Uredbe i Provedbene uredbe o utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva primjenjuju se *mutatis mutandis* podložno odredbi da se smatra da je njezino boravište u državi članici u kojoj osoba obavlja veći dio svojih djelatnosti u pogledu radnog vremena na državnom području Unije.

Članak 15.

Postupci za primjenu članka 11. stavka 3. točaka (b) i (d), članka 11. stavaka 4. i 5. i članka 12. osnovne Uredbe (o pružanju informacija dotičnim ustanovama)

2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene člankom 11. stavkom 3. točkom (d) i člankom 11. stavkom 5. osnovne Uredbe.

Članak 16.

Postupak za primjenu članka 13. osnovne Uredbe

1. Osoba koja obavlja djelatnost u dvije ili više država članica o tome obavještava ustanovu koju je imenovalo nadležno tijelo države članice boravišta. Tu informaciju poslodavac također može dostaviti u ime osobe.

2. Ustanova mjesta boravišta koja je na taj način imenovana bez odlaganja utvrđuje koje se zakonodavstvo primjenjuje na dotičnu osobu, uzimajući u obzir članak 13. osnovne Uredbe i članak 14. Provedbene uredbe. Ako ustanova utvrdi da se primjenjuje zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi ta ustanova, ona o svojem utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva obavješćuje određene ustanove u svakoj državi članici u kojoj se djelatnost obavlja i/ili u kojoj se nalazi poslodavac.
3. Ako imenovana ustanova mjesta boravišta utvrdi da se primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, to je utvrđivanje privremeno, a ta ustanova o tom privremenom utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva bez odlaganja obavješćuje imenovane ustanove svake države članice u kojoj se obavlja djelatnost i/ili u kojoj se nalazi poslodavac. Privremeno utvrđivanje postaje konačno dva mjeseca nakon što ustanove koje su imenovala nadležna tijela dotične države članice o tome budu obaviještene, osim ako najmanje jedna od tih ustanova do kraja tog dvomjesečnog razdoblja obavijesti imenovanu ustanovu mjesta boravišta o tome da još ne može prihvatiti privremeno utvrđivanje ili da ima drugačije stajalište u vezi s tim.
5. Nadležna ustanova one države članice za čije je zakonodavstvo određeno da će se primjenjivati, bilo privremeno ili konačno, bez odlaganja o utvrđivanju obavještava dotičnu osobu i/ili njezina poslodavca.

Članak 19.

Pružanje informacija dotičnim osobama i poslodavcima

3. Kada je ustanova zatražila izdavanje navedenih potvrda, ona provodi odgovarajuću procjenu činjenica relevantnih za primjenu pravila iz glave II. osnovne Uredbe i potvrđuje da su podaci sadržani u potvrdi točni.

Članak 19.a

Suradnja u slučaju sumnje u valjanost izdanih dokumenata u vezi s primjenjivim zakonodavstvom

1. Ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta kojim se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjenjivog zakonodavstva ili točnosti činjenica na kojima se dokument temelji, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna pojašnjenja od ustanove koja ga je izdala i prema potrebi povlačenje ili ispravak tog dokumenta. Ustanova koja podnosi zahtjev obrazlaže ga i dostavlja odgovarajuću popratnu dokumentaciju zbog koje je podnesen zahtjev.
2. Pri prihvaćanju takvog zahtjeva ustanova koja je izdala dokument ponovno razmatra razloge za njegovo izdavanje te ga u slučaju uočavanja pogreške povlači ili ispravlja u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Povlačenje ili ispravak imaju retroaktivan učinak. Međutim, u slučajevima kad postoji opasnost od nerazmjernog ishoda, te posebno, od gubitka statusa osiguranika tijekom cijelog ili dijela odgovarajućeg razdoblja u svim dotičnim državama članicama, države članice razmatraju primjenu članka 16. osnovne Uredbe. Ako ustanova koja je izdala dokument na temelju dostupnih dokaza smatra da nema sumnje da je podnositelj dokumenta počinio pogrešku, bez odgode i s retroaktivnim učinkom povlači ili ispravlja dokument.
3. Ako ustanova koja je izdala dokument nakon razmatranja razloga za njegovo izdavanje ne utvrdi nikakvu pogrešku, ustanovi koja je podnijela zahtjev prosljeđuje sve dostupne dokaze u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva. U hitnim slučajevima, ako su razlozi hitnosti jasno navedeni i obrazloženi u zahtjevu, to se mora učiniti u roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva, neovisno o tome je li ustanova koja je izdala dokument dovršila svoja razmatranja u skladu s navedenim stavkom 2.

4. Ako ustanova koja je podnijela zahtjev nakon primitka dostupnih dokaza i dalje sumnja u valjanost dokumenta ili točnost činjenica na kojima se temelje u njemu sadržani podaci, odnosno da podaci na temelju kojih je dokument izdan nisu točni, može u tu svrhu podnijeti dokaze i dodatni zahtjev za pojašnjenja te prema potrebi zahtjev za povlačenje ili ispravak tog dokumenta, što ustanova koja je dokument izdala mora provesti u skladu s prethodno utvrđenim postupkom i vremenskim rokovima.
5. Ako su i dalje prisutne sumnje ustanove koja je zaprimila dokument i ne postigne se dogovor između dotičnih ustanova, na odgovarajući način primjenjuje se članak 5. stavak 4.

Članak 73.⁴

Namirenje davanja u novcu i u naravi i doprinosa koji su neopravdano pruženi ili isplaćeni u slučaju privremene dodjele davanja ili retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva

⁴ Radna skupina odlučila je odgoditi raspravu o članku 73. do trenutka u kojem se bude raspravljalo o GLAVI IV. provedbene Uredbe.